

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

2. Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem Seniorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

efferuntur hominum commenta, ut legis eius maiestas ferè con-
cidat, vel saltem frigeat eius reuerentia. De hominum com-
mentis verissimum hoc est, quæ nullo planè in precio quo-
ad Dei cultum habenda sunt. Sed traditiones Apostolicæ &
constitutiones Ecclesiasticæ hominum commenta non sunt,
sed Dei instituta, ut locis citatis ostendimus. Sed neque illa
sic in sublime ferri volumus, ut legis diuinæ maiestas pro-
pter earum obseruationem vel minimum violetur. Sed nunc
ad hæc tria seorsim loca ex hoc capite deducta quid disputer
Caluinus, seorsim examinabimus.

2. *Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem
Seniorum?*

CAuillationem hanc & superstitionem Phariseorum in
eo consistere vult Caluinus, quod ceremoniam lauandi
manus non per se liberam & indifferentem, sic urgebant con-
tra discipulos Christi qui eam pratermiserunt, quasi rem neces-
sariam & ad Dei cultum pertinentem, quum in lege Dei præ-
scripta non esset, sed ab illis verbo Dei assuta. Idem affirmat
de aqua benedicta ceremonia Ecclesiastica, quia ad exorcismos
illam applicamus, & ut rem necessariam urgemus, & unicum
baptismum toties iterando, quantum in se est, obliteramus.
Quod postremum ab eo ineptissime oblici, vel quælibet ani-
cula Christiana aduertit, quæ aquæ benedictæ usum à bap-
tismo longissimè distingui statim responderet. Nec secundum
quod ponit, vel vllus idiota Catholicus ignorat merum men-
dacium esse, quum omnes videant in eius vsu nullam neces-
siratē poni, sed liberè vel assumi vel non assumi; modò ab-
sit contemptus qui non in ceremoniam, sed in Ecclesiæ præ-
positos qui eam instituerunt, imò in Christum cadit, dicente
ad illos Christo, *Qui vos spernit, me spernit.* Luc. 10.
Primum quod obiectat, apertam Caluini insaniam demonstrat, iuxta illud
August. *Quod tota per orbem frequentat Ecclesia, quin ita* Epist. 118.
faciendum sit disputare insolentissima insania est. Ad cauilla-
tionem Phariseorum quod attinet, si rectè expendatur tex-
tus, de discipulorum facto, nihil in alteram partem respondit
Christus, sed in ipsos Phariseos grauiora crimina retorquet, Traditio Seniorum à discipu- lu neglecta
videlicet transgressionem mandati Dei in decalogo propter
quandam eorum traditionem in auaritia fundatam, item hy-
pocrisim eorum de qua postea dicitur. Sed factum discipu-
lorum qui non seruabant traditionem illam Seniorum de hereticos non iuuat.

G

lauandis manibus, Christus apertis verbis nec defendit nec damnat, vt propterea traditionum Ecclesiasticarum contemptum ex hoc facto discipulorum Christi deducere hæretici nullo modo possint. Cæterum vtunque hac in re discipuli vel peccauerint vel non peccauerint (Christus enim eorum factum nec damnat nec defendit) traditiones illas Seniorum cum traditionibus Ecclesiasticis nullam planè affinitatem habere, duabus maximè ex causis notandū est. Primum quia tota ratio cultus diuini apud Iudæos in ipsa lege Moysaica exactissimè & scrupulosissimè tradita fuit, diserteq; veritum nequid ei adderetur, dicente Moysè: *Non adderis ad verbum quod ego vobis loquor, &c.* Quare reliquis prophetis aut sacerdotibus post Moysen nulla est data potestas nouas sacrificiorū ceremonias instituendi. Atqui de cultu nouæ Ecclesiæ quæ Christus erexit, Christus ipse excepta Sacramentorū institutione & precandi formula nihil ordinauit; nec in historia Evangelica vlla prohibitio extat, vt ad verbū Evangelij scriptum nihil addatur, sed contra Christus iussit suos *Apostolos sicut semetipsum audiri*; misit illos cum amplissima potestate *sicut Pater ipsum miserat*, promisit & postea misit *Spiritum S. qui eos omnia doceret*. Denique ipsi Apostoli & Seniores præcepta varia promulgarunt, & obedientiam aliis Præpositis deferendā præscripserunt. Reliquerunt igitur nobis traditiones partim scriptas in epistolis, partim nō scriptas, vt Paulus testatur. Hæc est vna latissima differentia cur Seniorum traditiones nō scriptæ in lege, à discipulis Christi negligi potuerint, traditiones ramen Ecclesiasticæ non scriptæ in Evangelio, vel literis Apostolicis, contemni à Christianis non debeant. Altera ratio est, quòd hæc traditiones Seniorum ad nullam populi Iudaici ædificationem, sed ad onus inutile; nec ad diuini cultus augmentū, aut tanquam mediū melius colendi Deum, vt affirmat Calvinus, sed ad eius corruptelam potius faciebant. Vnde illa omnia *aniles fabulas* Paulus vocat, vt docet August. contra aduersar. Legis & Prophet. lib. 2. cap. 1. & à recētib; Scribis ac doctōrib; paulo ante Christi aduentum ortum habuerunt, vt latè describit Epiphanius in hæresi Prolomeitarū, & D. Hieronymus variis in locis: in cap. 8. Esaiæ, in cap. 3. epist. ad Titū, in epist. ad Algasiam q. 10. Vide quoque Irenæum lib. 4. cap. 25. & 26. Traditiones autem Ecclesiasticæ, quas exemplo discipulorū Christi contemnere volunt hæretici, sunt traditiones Apostolicæ, & totius antiquitatis testimoniis firmatæ, non recentè inuenta, omnesq;

Traditio-
num Ec-
cles. discer-
men a
Pharisai-
cu.

Deuter. 4.

Luc. 10.

Ioan. 17. &
16.

Act. 15.

& 16.

Heb. 13.

2. Thes. 2.

1. Tim. 1.

ad

ad Dei cultum & populi ædificationem instituta. Quare nullam, ut dixi, affinitatem traditiones Ecclesiasticæ cum seniorum traditionibus, quarum transgressio à Phariseis obijcitur, nihil commune habent.

3. *Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram?*

HOc erat maximum Scribarum & Phariseorum sacrilegium, quòd illis recentibus suorum traditionibus ita inhærebant, ut propter illas seruantes Dei mandata in lege scripta violarentur. Id quod dupliciter fiebat: vno modo suarum traditionum obseruantiam magis exactè & rigidè à suis exigendo quàm scripta in lege Dei mandata, quod apud Marcum priori loco, hic verò apud Matthæum posteriori loco à Christo obijcitur, nosque posteriùs examinabimus. Alio modo ipsa Dei mandata per suas nouas traditiones quasiq; expositiones peruersas corrumpendo, ut in textu apparet circa mandatum de honorandis parentibus. Hoc idem crimen Catholicæ Ecclesiæ generalibus verbis obijciunt hæretici, sed in nulla Ecclesiastica traditione hæcenus hoc probare potuerunt. Neque hoc loco Caluinus hunc transgressionis modum Catholicis impingit, sed priorem illum, quem Christus non istis verbis, ut putauit Caluinus, sed aliis expressit, quæ nunc explicanda sunt.

9. *Sine causa colunt me, docentes doctrinas & mandata hominum.*

Duplicem hypocrisim in Iudæis notauit Esaias, & ut *Hypocrisis Iudæorum duplex.* Christus exponit, non tam de sui temporis Iudæis quàm de futuris Messia tempore prophetauit. Prima hypocrisis erat, *labijs Deum honorare, sed cor ab eo longè habere:* id est, profiteri quidem se non nisi vnum & verum Deum colere, verum tamen Messiam à Deo missum nolle agnoscere & recipere, sed eum toto corde auersari. De hac hypocrisi nihil hoc loco Caluinus. Altera hypocrisis erat, quòd plane frustra & sine vllò fructu Deum colebant, quia in eius cultu, vel ad eum rite colendum, suas traditiones & doctrinas humanas sedulò alios docebant, vel obtrudebant potius, relinquentes interim, & negligentes mandata Dei. Hoc enim Marcus expressè adiunxit tanquam causam & rationem præ-